

Av David Dickson
Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

Donovan siktet på den tomme suppeboksen på trestubben.

Han trakk gummslangen på spretterten bakover.

“Hva gjør du?” spurte lillesøsteren, Dana.

“Se på dette!” sa han.

Svupp!

Gummien spratt tilbake på plass da Donovan slapp taket, og den lille steinen fløy av gårde. Det raslet i

noen blader i et tre i nærheten. Men blikkboksen rørte seg ikke. Donovan stappet spretterten i baklommen.

Han hadde bommet. Igjen!

Dana bøyd hodet til siden. “Hva er det jeg skal se?”

“Ingenting,” sa Donovan. “Kom igjen. Vi går hjem.” De begynte å gå tilbake til huset.

Donovan sparket en pinne ut av veien. Uansett hvor mye han

prøvde, fikk han bare ikke til å bruke pappas sprettert riktig. Og han *elsket* den! Han likte å bruke den når pappa var bortreist i forbindelse med jobben, som nå. Det hjalp ham å føle seg nær pappa når han ikke kunne se ham.

Han trakk spretterten opp av lommen og snurret den sakte i hånden. Den grove barken hadde blitt glatt for lenge siden. Far hadde laget spretterten av en sterk gren og brukt den i mange år før han ga den til Donovan.

Pappa hadde pekt på suppeboksen den dagen. “Når du konsentrerer deg, kan fantastiske ting skje.” Donovan husket fremdeles det som så skjedde. Pappa hadde siktet inn spretterten og truffet suppeboksen. På ett forsøk! Han fikk det til å se lett ut. Donovan savnet ham veldig.

Han tenkte fremdeles på pappa da han sovnet den kvelden.

Neste morgen tok Donovan spretterten med seg til sitt favorittskogholt for å prøve igjen.

“Konsentrer deg ...” sa Donovan mens han stirret på boksen på stubben. Han la enda en liten stein i spretterten og spente opp.

Pappa fortsetter å prøve, selv om det ikke alltid går bra, tenkte Donovan.

Donovan prøvde å slutte å tenke på alle gangene han hadde bommet før. Han lukket det ene øyet, slik pappa hadde lært ham. Han konsentrerte seg *virkelig*. Donovan så ikke på noe annet enn den røde suppeboksen.

Han trakk pusten dypt og slapp taket.

Svupp!

DUNK!

Donovan blunket overrasket da boksen seilte av stubben. “Jeg klarte det!” sa han. “Ja!”

Når du konsentrerer deg, kan fantastiske ting skje.

Senere den kvelden satt Donovan ved siden av mamma etter middag. Han holdt opp spretterten.

“Jeg traff endelig den boksen i dag,” sa han og smilte bredt.

“Godt gjort!” sa mamma.

“Jeg tror denne spretterten er det jeg liker best i hele verden,” sa Donovan.

“Å?” spurte mamma.

“Jepp. Fordi den hjelper meg å tenke på pappa og føle meg nær ham.”

Mamma smilte. “Jeg tror han vil bli glad for å høre at du føler det slik. Og vet du hva? Pappa kommer hjem om bare tre dager. Du kan

visе ham de nye ferdighetene dine.”

Donovan gledet seg så veldig! “Det gir meg en idé,” sa han.

Han løp for å finne Dana. Han kunne lære henne å bruke spretterten på samme måte som pappa hadde lært ham!

“Hei, Dana,” sa han. “Vil du lære å bruke Jamaicas beste sprettert?” ●

Jamaicas beste sprettert

ILLUSTRASJONER: GREG NEWBOLD

Hvilke spesielle ting hjelper deg å føle deg nær noen i familien din?